

[Kirsten Jacobsen]

gang, er det større skatter og større underskud. Vi kender hele recepten, og det kan dansk erhvervsliv ikke leve med, særlig ikke nu, hvor vi står på tærsklen til det indre marked.

Arbejdsløsheden er også et særlig svært og ømtåligt problem, også menneskeligt. Det kan kun løses igennem en bedre økonomisk politik, som skaber større eksport og derigennem kræver større beskæftigelse. Jobtilbud, uddannelses tilbud, iværksætterydelse, og hvad det ellers hedder, skjuler bare kendsgerningerne for en tid. Regeringen er nødt til at sande det gamle ord om, at man kan lyve for nogle få i lang tid, og man kan lyve for mange i kort tid, men man kan ikke lyve for alle hele tiden. Arbejdsløsheden er der ikke gjort noget effektivt for at lave om på, og det er nødvendigt med en kraftig indsats her.

Folketinget hjælper efter Fremskridtspartiets mening bedst dansk erhvervsliv, de arbejdsløse, ja, hele det danske samfund ved at blande sig så lidt som muligt og ved at lade erhvervslivet arbejde i frihed og ikke under åg.

Den jungle af tilskudsordninger, vi har nu, skal afskaffes. Dansk erhvervsliv har ikke brug for krykker, som bare består af offentlige tilskudsordninger, som er bureaukratiske, og som hæmmer nytænkning og virkelyst. Jeg vil gerne sige, at det gælder alle former for tilskud – også til landbruget.

Der er ikke nogen fare for, at erhvervslivet ikke selv kan klare både uddannelse og forskning. De skal bare have lov at gøre det i frihed og lettes for de byrder, de slæber rundt med i øjeblikket.

I øvrigt er den allerallerdårligste virksomhed i Danmark det offentlige. Det viser al tidligere erfaring. Både når det drejer sig om effektivitet og om lønsomhed, er vi helt nederst på karakterskalaen. Derfor skal det offentlige holde op med at drive erhvervs virksomhed.

Jeg kan desværre på grund af tiden ikke nå mere, men jeg skal dog til slut for ligesom at give ministeren lejlighed til i handling at vise det, hun har sagt i ord, fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at trivslsen for dansk erhvervsliv bedst styrkes gennem skattelettelser, finansieret ved offentlige besparelser og ikke ved en uoverskuelig jungle af statstilskud.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 19).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden. (Se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Larsen-Ledet (RV):

På et vist tidspunkt var det, ligesom debatten her var drejet ind på landbrugsspørgsmål. Jeg tænkte, at det måtte være forkert. Det var mig, der havde set forkert på dagsordenen, men der kunne måske nok være lidt relevans i det. Jeg vil i hvert fald gerne advare imod – og det både den ene og den anden side i salen – at vi graver grøfter imellem landbrug og industri, for dansk industris udvikling har i høj grad haft betydning for landbruget. Landbruget har været med til at inspirere masser af maskintyper og andre ting. Også for landbrugets vedkommende har industrien haft værdi.

Men vi taler om aktiv erhvervs politik her, og det er jo mange ting. Hvem er det, vi spørger? Er det en Venstremand, vi spørger, har han ét syn på erhvervs politikken, er det en Socialdemokrat, så er der et andet syn på erhvervs politikken.

Men det er i hvert fald helt grundlæggende efter radikal opfattelse for erhvervsudviklingen, at der er et incitament, at det kan betale sig at investere i industrianlæg, i forskning, i produktudvikling, i produktion og afsætning.

Det er ikke nødvendigt, tilrådeligt eller konkurrencefremmende at spænde sikkerhedsnet ud under erhvervslivet, som garanterer et bestemt dækningsbidrag pr. produceret enhed. Disse eksperimenter er over en længere periode praktiseret i socialistiske stater, og man kan vist sige uden synderligt held.

Jeg ved udmærket, at det heller ikke er det, hr. Nyrup Rasmussen lægger op til. Men det, at der er en rimelig sandsynlighed for, at en indsats af viden, arbejdskraft og kapital kan blive betalt efter en rimelig tidsfrist, er den inspiration, der kan sætte noget i gang, og det er det, der skal til, for at der kan sættes noget i gang. Vi kan ikke tvangsigang sætte masser af ting her i dette land.

Det betyder for et samfund, at man skal skabe et venligt klima for erhvervslivet, at man skal se meget nøje på omkostningsudviklingen i samfundet. Renter, skatter, afgifter, arbejdsom-